

Materiel og bevæbning.

De rådige styrker bør selvsagt udrustes med det bedst opnåelige materiel ud fra ønsket om ikke på forhånd også på dette område at stille vore styrker dårligere end angriberens. Dette gør sig i endnu højere grad gældende, når der er tale om en talmæssig overlegenhed på angriberens side. Ligesom forsvaret gennem våbenhjælpen har mulighed for at opnå jævnbyrdighed med hensyn til konventionel udrustning, burde muligheden for at udruste styrkerne med taktiske atomvåben også foreligge. Danske styrker vil selv udstyret med den mest moderne konventionelle udrustning, men uden atomvåben på forhånd være stillet langt ringere end angriberens styrker, idet disse, der må forventes at være i besiddelse af taktiske atomvåben, ud over en numerisk og uddannelsesmæssig fordel tillige kan optræde i relativt store samlede enheder uden frygt for at blive angrebet med A-våben, før NATO kan gribe ind med sine taktiske atomvåben.

Vore styrker må gennem en spredt opstilling i mindre enheder tage hensyn til, at A-våben kan blive anvendt. Herved får angriberen mulighed for at nedkæmpe vore styrker stykkevis.

Også nødvendigheden af, at de enkelte enheder får den bedst mulige ildkraft og bevægelighed med det umiddelbare formål i det mindste at opnå jævnbyrdighed med den potentielle fjende, enhed for enhed, skal understreges. For hærens vedkommende stiller bevægeligheden krav om pansrede køretøjer, såvel kampvogne som pansrede mandskabstransportvogne og selvkørende artilleri, som i dag er nødvendige midler for at muliggøre hærstyrkernes bevægelser under atomkrigens forhold.

Enhedens moral.

Den tredje af de nævnte faktorer, der betinger militære enheders effektivitet, er personellets moral. Moralen er helt afhængig af, at personellet tror på dets egne til at løse de stillede opgaver og tror på, at de ofre, der forlanges af det, har et formål.

Moralen skabes allerede i fredstid, først og fremmest gennem den rigtige uddannelse, men moralen lider afgørende skade, dersom

personellet på forhånd ved, at det er fjenden underlegent i uddannelse og udrustning, og dersom det føler sig urimeligt og unødvendigt handicappet i talmæssig henseende.

Vurdering af værnenes muligheder for løsning af forsvarrets opgaver.

I det følgende afsnit er for hvert værn anført mulighederne for løsning af de værnene tillagte opgaver med de til forsvarschefens 935 mill. kr. budgetalternativ svarende styrker (se bilaget) uden taktiske atomvåben, men med 16 måneders tjenestetid.

Hæren:

Med en ligelig fordeling på Sjælland og Jylland-Fyn opnås intetsteds en koncentration af styrker, der er tilstrækkelig til at sikre fastholdelsen af landsdelen så længe, at NATOs styrker får mulighed for at yde hjælp i tide.

På Sjælland er en brigadegruppe ikke tilstrækkelig dækningsstyrke til at sikre mobilisering af yderligere feltenheder. Uden at tilsigte en egentlig operativ vurdering af dette forhold skal man kun pege på sandsynligheden for, at den sjællandske dækningsstyrke vil blive engageret samtidigt flere steder på Sjælland. Dette vil medføre en splittelse i dele, der er så svage, at de ikke hver for sig vil kunne fastholde det initiativ, der er nødvendigt for at binde fjenden, så mobiliseringen kan gennemføres.

En dækningsbrigadegruppe på Sjælland kan vel give en angriber betydelige tab og alene ved sin tilstedeværelse tvinge angriberen til fra starten at indsætte styrker af et vist omfang, men den kan ikke over for et angreb uden eller med kort varsel påregnes at kunne skabe forudsætninger for indsættelse af mobiliserede enheder, der er nødvendige til fastholdelse af området selv i et begrænset antal dage.

Den styrke, der med ligelig fordeling vil kunne opstilles i Jylland-Fyn, er ikke af tilstrækkeligt omfang til at løse de to samtidigt foreliggende opgaver: forsvar i samvirke med vesttyske styrker mod et angreb ført over land og beskyttelse mod større eller mindre angreb mod baglandet ført frem gennem luften eller ad søvejen.